

WIZJA
PAŃSKIEGO
ODZYSKIWANIA,
która zobaczył
EZECHIEL

Międzynarodowa konferencja scalania
Baarlo, Holandia
25-27 października 2013 r.

Międzynarodowa konferencja scalania
Baarlo, Holandia
25-27 października 2013 r.

PLAN KONFERENCJI

PIĄTEK 25 PAŹDZIERNIKA

19:30-21:30 spotkanie 1

SOBOTA 26 PAŹDZIERNIKA

10:00-12:00 spotkanie 2

15:30-17:30 spotkanie 3

19:30-21:30 spotkanie 4

DZIEŃ PAŃSKI 27 PAŹDZIERNIKA

9:15-10:00 spotkanie stołu Pańskiego

10:00-12:00 spotkanie 5

Poselstwo pierwsze

Księga Ezechiela 1 – odsłonięcie serca Bożego i Jego zamysłu

Wersety biblijne: Ez 1,4-10.15-21.26-27.

- I. Ks. Ezechiela 1 pokazuje nam pragnienie, jakie Bóg ma w swym sercu i odsłania zamysł, jaki chce zrealizować – Ef 1,5.9:**
- A. Rozdział ten mówi o pragnieniu Boga: Bóg pragnie wyrazić się w swoim Synu – Hbr 1,3.
 - B. Cztery oblicza czterech żywych stworzeń symbolizują pełny i właściwy wyraz Chrystusa – Ez 1,5-6.10.
 - C. Baranek-Bóg, którego symbolizuje jarzące się elektrum, jako bezcenny skarb mieszka w nas – 2 Kor 4,7:
 - 1. Doświadczenie wiatru, obłoku i ognia przyczyniło się do tego, że mamy w sobie odkupieńczego Boga, który jest jarzącym się elektrum.
 - 2. Pan, który jest w nas elektrum, jest skarbem o niezrównanej wartości – wspaniałym, cudownym, drogocennym i chwalebny skarbem.
 - 3. Bóg świecąc (udzielając) w naszych sercach wkłada w nas skarb, Chrystusa chwały, ucieleśnienie Trójjedynego Boga, który jest dla nas życiem i wszystkim – w. 6.
 - 4. Im częściej doświadczamy wiejącego wiatru, osłaniającego obłoku i trawiącego ognia, tym bardziej elektrum wbudowuje się w naszą istotę i czyni nas ludem, którego napełnia Trójjedyny Bóg i który objawia Jego chwałę – Ef 3,16-21.
 - D. Cztery żywe stworzenia z czterema twarzami symbolizują skoordynowaną ze sobą, zbiorową istotę, zbiorowego Chrystusa; zbiorowy Chrystus jest zbiorowym wyrazem Boga pośród ludzi – 1 Kor 12,12.
 - E. Są co najmniej trzy przyczyny, dla których istnieją cztery żywe stworzenia – Ez 1,4.15.26-27:
 - 1. Żywe stworzenia służą Bożemu wyrazowi; Bóg w Synu chce wyrazić siebie pośród ludzi – Ef 3,21; Kol 1,15; 2 Kor 4,4.

2. Żywe stworzenia służą Bożemu poruszaniu się; wyrażanie przez nich Boga służy Jego poruszaniu się – Ez 1,15.
 3. Cztery żywe stworzenia służą Bożemu zarządzaniu – w. 26-27.
 4. Gdy Bóg będzie miał swój wyraz, poruszanie i zarządzanie, objawi się w chwale i wypełni swój odwieczny zamysł oraz plan – Ef 3,11.
- F. W Ks. Ezechiela 1 Bóg objawia, że potrzebuje grona żywych stworzeń, które mogą koordynować się razem jako jedna istota ze względu na Jego wyraz, poruszanie i zarządzanie; gdy Bóg zdobędzie taki zbiorowy wyraz, wypełni się Jego zamysł.

II. Wizja w Ks. Ezechiela 1 pokazuje nam, że musimy być zbiorową jednostką i trwać w koordynacji – w. 4-5, 12:

- A. Koordynacja to klucz do zrozumienia Ks. Ezechiela 1 – w. 12.
- B. Koordynacja jest niezbędna, żeby Bóg uzyskał wyraz siebie; ze względu na zbiorowy wyraz Chrystusa musimy połączyć się ze sobą, spleść i skoordynować – Ef 3,21; 4,16.
- C. Koordynacja jest niezbędna ze względu na każdy aspekt Bożego poruszania; wielkie koło Boże porusza się stosownie do koordynacji żywych stworzeń – Ez 1,15-21.
- D. Koordynacja jest niezbędna ze względu na Boże zarządzanie; koordynacja wszystkich czterech żywych stworzeń podtrzymuje tron Bożego zarządzania w Ks. Ezechiela 1 – w. 26-27.
- E. Musi wyrzucić na nas wrażenie to, jak istotna jest koordynacja; zaowocuje ona zbiorowym wyrazem Chrystusa, tym, że będziemy płonąć, świecić i że przepelni nas światło, zaowocuje również Bożym poruszaniem, Jego władaniem i realizacją Jego odwiecznego planu.

Poselstwo drugie

Bóg odzyskuje dzięki życiu w wyniku pasienia

Wersety biblijne: Ez 33,7.11; 34,11-17.23-31.

- I. Odzyskując dzięki życiu Pan po pierwsze posyła stróża, by ostrzegł Jego lud i doprowadził do tego, że będzie odczuwał żal, nawróci się i będzie żył – Ez 33,7.11; Mt 3,1-2.**
- II. Gdy stróż ostrzeże, przychodzi Pan jako Pasterz – Ez 34,11-31; Mt 9,36; J 10,11:**
 - A. Chrystus w swojej niebiańskiej posłudze pasie lud; musimy z Nim współpracować dzięki pasieniu innych – J 21,15-17; 1 P 5,4; Hbr 13,20.
 - B. Szuka On swoich owiec i je odzyskuje – Ez 34,11; Łk 15,4.8.
 - C. Wyprowadza nas spośród niewierzących i przyprowadza do siebie – Ez 34,12-13a.
 - D. Przyprowadza do naszej własnej ziemi, która symbolizuje Chrystusa, piękną ziemię Kanaan – Ez 34,13b.
 - E. Przyprowadza ponownie na wysokie góry, które symbolizują zmartwychwstałego i wyniesionego na niebiosa Chrystusa – Ez 34,13-14.
 - F. Przyprowadza ponownie do rzek, które symbolizują żywą wodę życiodajnego Ducha – Ez 34,13.
 - G. Karmi nas nad rzekami, co symbolizuje, że karmi nas swoimi bogactwami – Ez 34,13; Obj 22,1-2a.
 - H. Przyprowadza ponownie na dobre i żyzne pastwisko, które symbolizuje Chrystusa, nasz zasób życia – Ez 34,14; Ps 23,2.
 - I. Sprawia, że kładziemy się, uwalniając nas od znoju i brzemienia, jakie nakłada na nas prawo lub religia, jak również praca lub odpowiedzialność oraz obdarzając nas doskonałym pokojem i pełnym zaspokojeniem – Ez 34,15; Pnp 1,7; Mt 11,28-30.
 - J. Obwiązuje to, co zostało złamane i wzmacnia co było chore; symbolizuje to obwiązywanie i uzdrawianie zrozwadzonych i chorych – Ez 34,16a; Iz 61,1-2; Łk 4,18-19; Mt 9,12; 1 Tes 5,14; 2 Kor 11,28-19; 1 Kor 9,22.

- K. Sprawuje pośród nas sprawiedliwe sądy, usuwając wszystko, co niesprawiedliwe – Ez 34,17; Kol 3,15.
- L. Chrystus jest prawdziwym Dawidem, prawdziwym Pasterzem, ustanowionym jednym Pasterzem, który karmi nas i sprawia, że doznajemy napelnienia i zaspokojenia – Ez 34,23:
1. Troszczy się o nas, włączając w to wszelkie nasze problemy i odpowiedzialności jakie niesiemy, jak również o każdy aspekt naszego codziennego życia – Ps 23.
 2. W wyniku troski, którą otacza nas Pan, nasz Pasterz, okazujemy Mu posłuszeństwo, naszemu Królowi i poddajemy się Jego władzy królewskiej – Obj 7,17.
- M. Gdy doświadczamy pasienia przez Pana i podlegamy Jego władzy królewskiej, radujemy się Jego przymierzem pokoju i nie jesteśmy już więcej narażeni na duchowe zmartwienia i niepokoje – Ez 37,26a:
1. On łamie wszelkie nasze jarzma, w tym jarzma grzechu i świata i uwalnia nas od wszelkich rodzajów niewoli – Ez 34,27.
 2. Obiecuje, że nie będziemy łupem dla wroga i będziemy mieszkać w pokoju i bezpiecznie – Ez 34,28a.25b.
- N. Sprawia, iż stajemy się źródłem błogosławieństwa dla innych, którzy dzięki temu zaopatrują się w Niego jako deszcz błogosławieństwa i sławną roślinę – Ez 34,26-27.29; Za 10,1; Ez 36,35.
- O. W wyniku doświadczania przez nas Jego pasienia mamy Bożą obecność; jesteśmy Jego, a On jest nasz, gdy mamy społeczność z Nim w jedności; służy to scalaniu Boga i człowieka – Ez 34,30-31.

Wewnętrzne odzyskiwanie dzięki życiu służące realizacji Bożej ekonomii

Wersety biblijne: Ez 36,24-28.33-38; 11,17.19-20; 18,31; Ps 51,12.

- I. Bóg realizuje wewnętrzne odzyskiwanie, które dokonuje się dzięki życiu, przez wzgląd na swoje święte imię – Ez 36,21-23:**
 - A. Bóg w swoim odzyskiwaniu działa na rzecz swego świętego imienia.
 - B. Zostaliśmy odzyskani i ożywieni nie z powodu zasługi w nas samych, lecz ponieważ Bóg uczynił coś w nas na rzecz swego imienia.
- II. W wewnętrznym odzyskiwaniu, które dokonuje się dzięki życiu, Pan obmywa nas czystą wodą – w. 25:**
 - A. Czysta woda w w. 25 odnosi się do odkupieńczej i oczyszczającej krwi Pana.
 - B. Potrzebujemy, by odkupieńcza krew Pana oczyściła nas z brudu i bożków.
 - C. Za każdym razem, gdy ożywiamy się i powracamy do Niego, Pan obmywa nas oczyszczającą krwią.
- III. W wewnętrznym odzyskiwaniu, które dokonuje się dzięki życiu, Pan daje nam nowe serce i nowego ducha – w. 26:**
 - A. Pan daje nam nowe serce, żebyśmy Go kochali:
 - 1. Serce reprezentuje nas w wyrażaniu skłonności, uczuć, upodobań i pragnień.
 - 2. Serce jest naszym reprezentantem w działaniu, jest przedstawicielem, który działa.
 - 3. Nowe serce pochodzi z odnowienia starego serca.
 - 4. Bóg daje nam nowe serce, gdyż chce, byśmy skłaniali się ku Niemu, uwielbiali Go, pragnęli i kochali.
 - 5. Kochać Pana to mieć na Niego apetyt.
 - B. Pan daje nam nowego ducha, byśmy Go przyjęli:
 - 1. Podczas gdy kochamy Pana sercem, mamy z Nim styczność i przyjmujemy Go swoim duchem.

2. To, że mamy nowego ducha, oznacza, że nasz stary, uśmiercony duch został ożywiony i odnowiony w wyniku odrodzenia.
3. Szatan podstępnie ukrył kwestię ludzkiego ducha przed większością chrześcijan.
4. Musimy sobie uświadomić, że Pan w swoim wewnętrznym odzyskiwaniu, którego dokonuje dzięki życiu, dał nam nowego ducha i że musimy go ćwiczyć, by być z Nim jednym duchem (1 Kor 6,17).

IV. W wewnętrznym odzyskiwaniu, które dokonuje się dzięki życiu, Pan umieszcza swego Ducha w naszym duchu i sprawia, że postępujemy według Jego ustaw i przestrzegamy Jego przepisów – w. 27:

- A. Duch Święty jest w naszym odrodzonym duchu – w. 27a.
- B. Ponieważ mamy nowe serce i nowego ducha i Duch Święty jest w naszym duchu, możemy przestrzegać Bożych przykazań – w. 27b:
 1. Boże przykazania odpowiadają Jego naturze; naturę tę mamy w sobie, gdyż Duch, który jest w naszym duchu, ją w sobie zawiera.
 2. W świetle Listu do Rzymian 8,4 sprawiedliwe wymogi prawa wypełniają się w tych, którzy postępują według ducha.

V. W wyniku wewnętrznego odzyskiwania, które dokonuje się dzięki życiu, miejsca opustoszałe i pustkowia staną się niczym ogród Eden – w. 34-36:

- A. Na koniec Pańskie odzyskiwanie powinno dojść do momentu, w którym będzie przypominało ogród Eden.
- B. W „ogrodzie Eden” Chrystus jest sławną rośliną (34,29), drzewem życia z obfitym zasobem pokarmu.
- C. W życiu kościoła, dzisiejszym „ogrodzie Eden”, radujemy się również Chrystusem, delikatną gałązką, która staje się majestatycznym cedrem; stanowi to wypełnienie prorocstwa w w. 17,22-23.

VI. W wewnętrznym odzyskiwaniu, które dokonuje się dzięki życiu, Pan pragnie powiększyć u nas „liczbę ludzi jak trzodę” – w. 37-38.

- A. Pan obiecał, że nas powiększy, napęlni opuszczone miasta „trzodami ludzi”, musimy Go jednak wciąż pytać i prosić, by uczynił to, co pragnie.
- B. Módlmy się, by Pan dał nam przyrost i przyprowadził trzody ludzi.

**Tchnienie życia wstępuje w suche kości,
żeby zrealizowała się Boża ekonomia**

Wersety biblijne: Ez 37,1-14.26-28.

- I. Ks. Ezechiela 37 objawia, że nie tylko byliśmy martwi; byliśmy również bardzo suchymi kośćmi – w. 1-2:**
- A. Boże zbawienie jest nie tylko dla tych, którzy są grzeszni; jest ono również dla tych, którzy są martwi – w. 11-14; J 5,25.
 - B. Suche kości są rozproszone, niezależne i porozdzielane.
- II. Ks. Ezechiela 37 objawia, w jaki sposób Duch Boży wchodzi w nas i nas ożywia, w wyniku czego stajemy się zbiorowym Ciałem, które uformowane jest w armię i zbudowane na Boże mieszkanie – w. 1-14, 26-28:**
- A. W Ks. Ezechiela 37 wiatr jest tchnieniem, a tchnienie Duchem – w. 9, 14; J 20,22; 3,8:
 - 1. Z tchnienia życia Trójjedynego Boga powstał nasz ludzki duch, wewnętrzny organ służący do kontaktowania się z Bogiem, przyjmowania Go i zawierania; ludzki duch jest bardzo bliski Duchowi Bożemu – Rdz 2,7; Prz 20,27; J 4,24; Rz 8,16.
 - 2. Chrystus, ucieleśnienie przetworzonego Trójjedynego Boga, tchnął siebie jako Świętą Pneumę (Ducha bądź tchnienie) w uczniów, żeby być ich życiem i wszystkim – J 20,22.
 - 3. Całe Pismo jest tchnione Bogiem; Pismo to Boże wydychanie – 2 Tm 3,16.
 - 4. Ćwiczmy swego ducha i napełniajmy się Duchem oraz konstytuujmy Słowem, żebyśmy byli pneumatycznymi ludźmi, którzy żyją pneumatycznym Chrystusem – 1 Tm 4,7; Ef 5,18; J 1,14; 20,22; Obj 19,13-14.
 - B. Radujmy się Chrystusem, naszą Pneumą, wdychając Go co chwila i co dnia:
 - 1. Możemy wdychać Pana, wzywając Jego imienia – Lm 3,55-56.

2. Możemy wdychać Pana, otwierając się na Niego w rozmowie z Nim podczas modlitwy – *Hymny*, nr 4,7.
- C. Pan przychodzi, by uratować i odzyskać swój lud w wyniku prorokowania Jego słowa – Ez 37,4-5.10:
1. Gdy Ezechiel prorokował do kości, powstał szum i trzask i kości zeszyły się razem, pojawiły się na nich ścięgna, ciało i skóra pokryła je z wierzchu – w. 7-8; Ps 95,1-2.
 2. Gdy Ezechiel ponownie prorokował do wiatru (37,9), „tchnienie wstąpiło w nich, a ożyli i stanęli na nogach, wojsko bardzo, bardzo wielkie” – w. 10.
 3. Gdy Ezechiel prorokował, Bóg powiał wiatrem, lud przyjął tchnienie i tchnienie stało się Duchem.
 4. Obraz ten pokazuje nam, że Pan przychodzi, by ożywić swój uśmiercony i rozproszony lud i uczynić go jednym w wyniku prorokowania:
 - a. Prorokować to przemawiać dla Pana, wypowiadać Go, wpowiadać w innych w celu organicznego budowania kościoła – 1 Kor 14,4b.8-9.12.26.31-32.
 - b. Musimy prowadzić życie prorokowania, żeby przemawiać dla Pana:
 - (1) Musimy ożywiać się co rano – Prz 4,18; Lm 3,22-24; Ps 119,147-148; Prz 20,13; 26,14; 6,6-11.
 - (2) Musimy prowadzić zwycięskie życie co dnia – 1 Kor 2,9-10; Rz 8,4; Flp 3,8-10.12-14; 2 Tm 3,16; 4,2.
- D. Tchnienie przez Ducha doprowadziło do tego, że lud Boży stał się armią i domem; wypełniło to dwojaki cel, jaki przyświecał Bogu: rozprawienie się z Jego wrogiem i wyrażenie Go w Jego obrazie – Ez 37,10.26-28; 2 Tes 2,8; Rdz 1,26.

Zobaczyć wizję świętej Bożej budowli

Wersety biblijne: Ez 40,4; 43,7a.10-12; 44,4; 48,35b.

I. Boża budowla to pragnienie, jakie Bóg ma w swym sercu i cel Jego zbawienia – Ef 1,5.9; Wj 25,8; 40,2-3:

A. Centralna i boska myśl zawarta w Piśmie Świętym brzmi: Bóg zabiega o boską budowlę, która jest zespoleniem się Go z człowieczeństwem; zabiega o żywe połączenie żywych ludzi, których odkupił i zespolił ze sobą – J 14,20; 1 J 4,15:

1. Zasada związana z Bożą budowlą polega na tym, że wbudowuje się On w człowieka i człowieka wbudowuje w siebie; zespalanie się Boga z człowiekiem to wbudowywanie się Go w człowieka, zespalanie zaś człowieka z Bogiem to wbudowywanie się go w Boga – Ef 3,17a.
2. Bóg zamierza uzyskać budowlę, w której wbuduje się w człowieka a człowiek w Boga; w ten sposób Bóg i człowiek, człowiek i Bóg mogą być dla siebie wzajemnym mieszkaniem – J 15,4a; Obj 21,2-3.22.

B. To, co Bóg czyni obecnie – w głoszeniu ewangelii, pouczeniu świętych i ustanawianiu kościołów – stanowi część dzieła budowania; działania te stanowią część Jego głównego dzieła, dzieła budowania – Mt 16,18; Ef 2,21-22.

II. Ks. Ezechiela rozpoczyna się od wizji ukazującej się chwały Pana, a kończy na wizji świętej Bożej budowli; pokazuje to, że celem Boga jest budowla i że chwała Pana, sąd Boży i odzyskiwanie Pana służą świętej Bożej budowli – 40,1–48,35:

A. W Ks. Ezechiela 40–48, części traktującej o Bożej budowli, omówione są trzy główne rzeczy: święta świątynia, święte miasto i święta ziemia:

1. Odzyskiwanie ziemi symbolizuje odzyskiwanie doświadczenia i radowania się bogactwami Chrystusa; gdy tylko odzyskana zostanie ziemia, można na niej zbudować świątynię.
2. Świątynia jest Bożym domem, w którym On odpoczywa, miasto zaś Bożym królestwem, w którym sprawuje władzę – 48,35b:

- a. Świątynia symbolizuje Bożą społeczność, miasto zaś Jego rządy.
 - b. W świątyni Bóg ma społeczność ze swoim ludem, w mieście zaś panuje pośród swego ludu.
- B. Ezechiel zobaczył chwałę Pana powracającą do Jego domu; chwała mogła powrócić tylko po zakończeniu budowy świątyni – 44,4.
- C. „To jest miejsce tronu Mojego, miejsce podeszwy Moich stóp, gdzie na zawsze zamieszkać będę wśród dzieci Izraela” – 43,7a:
- 1. Pański tron służy Jego zarządzaniu, zaś podeszwy Jego stóp Jego poruszaniu się na ziemi.
 - 2. Pan nie ma żadnej podstawy dla swego zarządzania i poruszania się na ziemi za wyjątkiem świątyni, która jest miejscem Jego tronu i podeszwy Jego stóp.

III. Pan polecił Ezechielowi opisać Boży dom Jego ludowi – 40,4; 43,10-12:

- A. Bóg zamierzył sprawdzić codzienne życie i postępowanie ludu Izraela przy pomocy domu; w Ks. Ezechiela Bóg zmierzył swój lud przy pomocy świątyni:
- 1. Ponieważ przepisem dla nich był dom Boży, Bóg nakazał Ezechielowi pokazać im kształt domu.
 - 2. Boża świątynia jest wzorem; jeśli lud zbada siebie w jego świetle, pozna swoje braki – w. 11; 41,16-20.
 - 3. Życie codzienne ludu musi odpowiadać Bożej świątyni – 1 Kor 3,16-17.
- B. Musimy zobaczyć na podstawie Ks. Ezechiela, że wymagania zamieszkującego Chrystusa odpowiadają Jego domowi; każdy musi zostać zmierzony i sprawdzony podług miary domu Bożego – 43,10:
- 1. Nasze zachowanie i postępowanie nie tylko powinno zostać zbadane zgodnie z moralnymi przepisami i duchowymi zasadami; trzeba je zbadać również zgodnie z kościołem, Bożym domem – 1 Tm 3,15-16.
 - 2. Nie powinniśmy dbać przede wszystkim o to, jak się zachowywać lub stawać duchowymi, tylko o to, by pasować do Bożego domu – 1 Kor 14,12.

3. Jeśli to kim jesteśmy i co robimy nie pasuje do Bożej budowli, w Bożych oczach nic nie jest warte – Ef 4,16; 1 Kor 8,1b; 12,28–13,3; 16,14.
4. Życie Ciała to największy sprawdzian dla naszej duchowości; jeśli nie możemy zaliczyć tego sprawdzianu, nasza duchowość nie jest prawdziwa – 12,23-27.
5. Duchowość to kwestia Ciała; wszystko co mamy, jest w Ciele, przez Ciało i służy Ciału – Ef 4,16.

